

**Eryci[i] Pvteani Pietatis Thavmata In Bernardi Bavhvsii[i]
è Societate Iesv Protevm Parthenivm**

Puteanus, Erycius

Antverpiæ, 1617

Σ. Dotium & stellarum comparatio. Tot in Virgine Dotes esse, quot in cælo
stellæ sunt: non tot in stellas esse, quot in Virgine Dotes sunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70659)

quot stellas industria humana non numeravit.
Lucet cælum sideribus, Virgo Dotibus. Te, te
alloquar:

Es Virgo cælum, & Virgo calo maior es.

THAVMA Σ.

*Dotium & stellarum comparatio. Tot in Virgine
Dotes esse, quot in calo stella sunt: non tot in calo
stellas esse, quot in Virgine Dotes sunt.*

AB ipso hæc redeunt cælo voces:

Es Virgo cælum, & Virgo calo maior es.

Quia æternis virtutum facibus luces, non iam
opus est stellis. Dotes tuæ, ô Diua, stellæ sunt.
Sint plures cæli, & omnes à Virgine stellas acci-
pient. Hoc igitur in accuratissimo Vate mirum
est: numeravit stellas cæli, Virginis Dotes con-
fessus innumerabiles esse. Inspice stellas, ac re-
cense, quisquis es, tot tibi Dotes dabo: inspicere
Dotes, tot stellæ non erunt. Datum est Virgini,
quod cælum habet; ademptum cælo, quod Vir-
go possidet. Hic seruari tot versuum versu sensus
potuit, vt stellæ cæli in Dotibus Virginis nume-
rarentur, finitæ in infinitis; Dotes Virginis ultra
stellas ascenderent. Tot sunt Dotes, quot stellæ,
& plures sunt: terminum stellæ, non Dotes ha-
bent. Verba quid ego facio? tam pulchrum Vir-
ginis *θαύμα* ipse Protei Auctor diuino Epigram-
mate

mate canit, & Excellentiam Diuæ celebrat. Lib. v.

Induperatricem, magnique Monarchida mundi,

Proxima Tergemino qua sedet una Deo;

Qui non miratur, qui non pius amplexatur,

Nil stupet hic magni, nil amat ille boni.

Nil illa melius, nihil est à Numine maius,

Summum caligenum, terrigenumque caput.

Debit huc MARIAE virtutum scandere currus;

Debitus illius Dotibus ille locus:

Quas omnes numeris possim subducere nullis,

Non si sexcentas dixerò myriadas:

Tentandum tamen est. Numerum vis Lector

habere?

7, prius in digitos sidera cuncta refer.

Hyberno numerata fluctus in littore; quotque

Nerea per liquidum flabra Borèa volent;

Quot pennas aër, pinnas mare, siluæque frondes,

Mellilegas habeat flauus Hymettus apes;

Quotque Puer flores annus, Iuuenis quot aristas,

Poma Vir autumnus, detque Senecta nives:

Hac numerata, Dotes MARIAE numeraueris, omnis

Hic numerus, Dotum Virginis unus erit.

Ecce quàm elegans, tam pius scribentis ardor est:

quàm pius, tam verus. Sed in Proteo, vt plenum

encomium esset, omnes non satis stellæ fuerunt.

Dicere horruit Vates:

Sidera tot calo, Virgo, quot sunt tibi Dotes.

imò in hunc sensum producere Proteum recusa-

uit,

uit, ne laudem imminueret. Sic igitur contraxit
versuum numerum, vt Dotium augetet. Quid?
suum ingenium Virginis elogio postposuit; vt fi-
niti versus, infinitæ laudes essent; gloria magis
Virginis, quàm carminis quæreretur. Mille vi-
ginti duæ in cælo stellæ sunt: his angustiis clau-
sa est varietas, vt carmen miraculum esset. Sed
ô Deus, ô Virgo! mille & millia, & millena
millia angustia sunt, si cum infinito Virginis
contendantur. Finitum est, si in versu versus
numeres.

THAUMATA.

*Nulla numero Deus, nullo Virgo exprimitur. Ille in-
finitus, hac quasi infinita. Centum linguis Poëta,
mille Theologus loquitur, nec adhuc Deum, aut
Virginem exprimit.*

MIROR, nec miror.

*M*atibus hic mos est, centum sibi postulare voces,
Centum ora, & linguas optare in carmina
centum.

Sed quid nisi vt magno impetu, maiori voto fun-
dantur versus, & minores argumento euadant?
Furere eundem furorem Pietas potuit, diuinum
furorem. Etenim nisi centum ora, & centum
voces, & centum linguas Poëta Theologus ha-
beat, infans, imò mutus est. Adsint boni piique
omnes,